

Idea jednolitego frontu we Francji

zdobywa większość wśród szeregowych socjalistów francuskich. — Szereg departamentów przeciw polityce Bluma — Ramadiera

PARYŻ PAP. — W przededniu kongresu krajowego socjalistów francuskich SFIO poglądy reprezentowane przez sekretarza generalnego partii Guy Molleta zyskuje coraz nowych zwolenników. W paryskich kołach politycznych, podaje się, że Mollet dotępa dotychczasową politykę rządu, uważając, że nie jest ona zgodna z wytycznymi, uchwalonymi na ostatnim kongresie. W konsekwencji domaga się on ustąpienia ministrów socjalistycznych.

Za wnioskiem Molleta wypowiedzieli

się — jak dotychczas — federacje socjalistyczne Oranu i Algieru oraz departamentów Sekwany, Sommy, Gard, Puy de Dome, Alpes Maritimes, Ille i Hérault. Za utrzymaniem rządu Ramadiera głosowało jedynie 4 federacje departamentalne.

Dalej idący wniosek został złożony przez federację Rhone. Federacja poddaje surowej krytyce politykę ministrów socjalistycznych, zarzucając im „zdradę interesów klasy robotniczej” oraz domaga się ustąpienia ministrów socjalistycznych.

nych i jedności akcji z komunistami celem utworzenia rządu ludowego.

Jak widać, opinia socjalistyczna w Rhone odnośnie polityki ministrów SFIO — pisze Marcel Cachin — pokrywa się ze zdaniem Molleta, a konkluzja ich nie ogranicza się do elementów negatywnych jak wniosek Molleta. Proponuje ona środek zaradczy, tj. zastosowanie jedności akcji i uznaje, że partia socjalistyczna nie ma innej drogi jak przymierze i jedność wszystkich organizacji robotniczych.

Plan Marshalla w praktyce Bazy nad

morzem Śródziemnym — za obietnicę pożyczki

LONDYN (obsł. wł.). Jak donosi Reuter, Stany Zjednoczone zażądały baz morskich dla swojej floty w portach Livorno we Włoszech i Bizerty w Tunisie, jako warunku udzielenia pożyczek Włochom i Francji. Amerykańskie władze wojskowe we Włoszech miały przedłożyć tego rodzaju warunek rządowi rzymskiemu.

Również według doniesień prasowych, mają się toczyć nieoficjalne rozmowy w sprawie odstąpienia flocie amerykańskiej portu w Bizercie.

Attlee traci poparcie

w łonie Partii Pracy. 88 głosów padło za rządem — 77 przeciw, stu posłów wstrzymało się od głosowania

LONDYN (obsł. wł.). „News Chronicle”, powołując się na wiarygodne źródła, donosi, że premier Attlee zaproponował na ostatnim posiedzeniu rządu swą dymisję. Lecz Morrison i Dalton, popierani przez innych ministrów apelowali do premiera Attlee, aby počekał jeszcze z dymisją. „News Chronicle” zaznacza przy tym, że wystąpienie Morrisona i Bevana zostało podyktowane nie tyle chęcią współpracy z premierem Attlee — ile obawa, że w wypadku ustąpienia Attlee stanowisko jego podjąłby Bevan.

W kulisach Izby Gmin omawia się przebieg zamkniętego posiedzenia Labour Party, które odbyło się w poniedziałek. Posłowie z Partii Pracy utrzymują, że na posiedzeniu atakowano rząd premiera Attlee za odłożenie planu nacjonalizacji przemysłu stalowego, zbyt mała redukcja sił zbrojnych, za zerwanie rokowań handlowych z ZSRR oraz za opracowanie nieskutecznego programu gospodarczego. Premier Attlee przyrzekł rozpatrzyć postulaty rebeliantów po okresie wakacyjnym.

Po przemówieniach rzeczników rządu, którzy odpierali zarzuty krytyków, odbyło się głosowanie, w którym stanowisko rządu zostało poparte drobną większością czterech głosów. Wniosek rządowy otrzymał 81 głosów — przeciwko niemu głosowało 77 posłów. Zwraca uwagę okoliczność, że około stu posłów

wstrzymało się od głosowania. W londyńskich kołach politycznych podkreśla się, że minister Bevan, którego rebelianci pragnęli w przyszłości widzieć na stanowisku premiera

— zachował na posiedzeniu absolutne milczenie. Nie jest wykluczone, że minister Bevan poda się do dymisji na znak protestu przeciw polityce rządu Attlee.

Proces „Izby Kontroli” w Krakowie

Podziemie oskarża Mikołajczyka

Apostoł orientacji zachodniej — która pchała ludzi do zbrodni przeciw własnemu narodowi

KRAKÓW PAP. Na wstępie drugiego dnia przewodu sądowego kontynuuje swe wyjątki oskarżony Karczmarczyk, odpowiadając na pytania obrony. Pytania obrony usiłują wykazać pewną nieświadomość oskarżonego co do istotnej szkodliwości organizacji, do której należał. W pewnym miejscu pada pytanie.

Obr.: Czy osk. Karczmarczyk objął kierownictwo komórki politycznej?

Osk.: Tak, objąłem.

Obr.: Czy osk. propagował interwencję zbrojną dla zmiany ustroju w Polsce?

Osk.: W tym celu nie.

Przew.: A w jakim celu?

Osk.: Dla kontroli wyborów.

Oskarżony podkreśla również na pytanie obrońcy, że przyznał się po aresztowaniu do swych czynów dobrowolnie i bez przymusu i ujawnił wszystkie drogi kontaktowe do kierowniczych figur WIN-u.

Po oskarżonym Karczmarczyk przed sądem staje osk. Ostafin.

— Do winy się przyznaję — mówi Ostafin — do czynów zarzucanych mi przyznaję się częściowo.

Osk. Ostafin przedstawia sądowi przebieg swej działalności politycznej: legionista, komendant POW pow. trembowelskiego, poseł na sejm sanacyjny, który uzyskał mandat dopiero po wprowadzeniu sanacyjnej ordynacji wyborczej — oto główne etapy jego działalności przed wojną.

Oskarżony charakteryzuje swą pracę w WIN podkreślając że nosiła ona charakter wyłączenie polityczny i polegała na pisaniu referatów politycznych, obejmujących aktualne zagadnienia w kraju.

Oskarżony Ostafin charakteryzuje następnie obszernie wytyczne swej działalności podziemnej. Podlegaliśmy — mówi osk. rządowi emigracyjnemu i powołanej przez niego delegaturze na kraj, ulegając jego wpływom i propagandzie, która z biegiem czasu w miarę klęsk niemieckich na wschodzie przedstawiała

(Dokończenie na str. 2)

Hitlerowcy pojedają do Grecji

by zdusić powstanie według metod gestapo

MOSKWA PAP. Agencja Tass donosi z Aten, że w dużej części społeczeństwa greckiego coraz żywsze niezadowolenie budzi działalność misji amerykańskiej w Grecji, na której czele stoi p. Grisvold. Utrwała się coraz bardziej przeświadczenie, że misja ta, której celem jest udzielenie pomocy gospodarczej Grecji, zajmuje się sprawami nie mającymi nic wspólnego z tym zadaniem, opracowując wraz z rządem plany operacji wojennych przeciwko powstańcom.

Rozgoryczenie w społeczeństwie greckim budzi również fakt, że pożyczka amerykańska jest wykorzystywana wyłącznie na potrzeby wojskowe, uzbrojenie armii rządowej, budowę lotnisk i dróg strategicznych w północnej części Grecji, a więc dla celów, nie mających żadnego znaczenia gospodarczego.

W kołach dobrze poinformowanych utrzymują, iż rząd grecki opracowuje

obecnie przy współudziale doradców amerykańskich plan interwencji wojskowej w Grecji, projektując utworzenie oddziałów ochotniczych, złożonych z byłych hi-

terowców i quislingowców, przebywających w amerykańskiej strefie okupacyjnej lub we Włoszech. Oddziały te miałyby walczyć przeciwko powstańcom.

Indonezja odrzuca mediację USA

Wojska republikańskie stawiają zacięty opór Holendrom

LONDYN PAP. — Agencja Ahtara podała w dniu 12 sierpnia, iż rząd indonezyjski zawiadomił Stany Zjednoczone w odpowiedzi na ich propozycję mediacji

w sporze z Holandią, że nie zmienił dotychczasowego swego stanowiska i nadal domaga się, by Rada Bezpieczeństwa wysłała do Indonezji możliwie jak naj-

szybciej międzynarodową komisję arbitrażową. Rząd indonezyjski zaznaczył, iż nie sprzeciwia się udziałowi Australii w takiej komisji, powołanej do życia przez Radę Bezpieczeństwa.

Jak wynika z napływających doniesień, wojska holenderskie kontynuują operacje na Jawie i Sumatrze. Premier indonezyjski wysłał do Rady Bezpieczeństwa telegram stwierdzający, że wojska holenderskie prowadzą działania wojenne wobec czego wojska indonezyjskie muszą się bronić i stawiać opór.

Ramadier redukuje

LONDYN (Obsł. wł.) Z Paryża donoszą, iż francuskie Zgromadzenie Narodowe uchwaliło wczoraj redukcję liczby ur-

zędników o 300 tysięcy osób. Do chwili obecnej liczba urzędników sięga 2-ch milionów.

Na linii Niemcy - Hiszpania

Sojusz dalej trwa

Zakusy hitlerowsko-frankistowskiej podziemnej organizacji

Na łamach prasy zagranicznej, a przede wszystkim, szwajcarskiej i francuskiej, ukazały się rewelacyjne informacje, które ze zrozumiałych względów powinny zainteresować i nasz najszerszy ogół.

Otóż, według tych relacji, w Niemczech istnieje tajna organizacja, nici której prowadzą do frankistowskiej Hiszpanii. Organizacja ta nazywa się „Tod oder Spanien” (Śmierć lub Hiszpania). Celem tej organizacji jest werbowanie dla Hiszpanii młodych Niemców, z kategorią tych, którzy są obecnie „prześladowani” za swoje przekonania hitlerowskie. Czyli po prostu chodzi tu o młodzież hitlerowską, korzystającą z liberalnej „opieki” Anglosasów. Ośrodki tej organizacji istnieją w Hamburgu i Monachium.

Jak twierdzą dobrze poinformowane źródła, w Niemczech istnieje cały szereg zakonspirowanych marszrut i tras, przewidzianych dla ludzi, którzy pragną dostać się do Hiszpanii. Wśród tych ośrodków figuruje, między innymi, konsulat frankistowski w Zurichu, z którego co tydzień wyruszają dziesiątki młodych Niemców, zdążających wprost w objęcia gen. Franco. Przeważnie ci młodzi hitlerowcy są zaangażowani do Legii Cudzoziemskiej w Maroku, tej prawdziwej organizacji „pretorianów” gen. Franco.

Z Maroka sygnalizują, że tam już się znajdują pod dowództwem wyższych oficerów hiszpańskich dość liczne jednostki, złożone prawie wyłącznie z byłych SS-owców, oficerów Wehrmachtu itd. Według zamierzeń kierowników organizacji „Tod oder Spanien”, przygotowują się oni do przyszłej walki, w ra-

Pod znakiem pracy i fachowości

Przygotowania do III-go Zjazdu Przemysłu Ziemi Odzyskanych

Utarło się już tradycja dorocznych Zjazdów Przemysłu Ziemi Odzyskanych. Zjazdy te są podsumowaniem osiągnięć przemysłu na Ziemiach Odzyskanych w ciągu minionego rocznego okresu czasu oraz niejako „walnym sejmikiem”, radzącym nad potrzebami przemysłu tych terenów.

Przygotowania do tegorocznego Zjazdu są już w pełnym toku. Odbędzie się on w Szczecinie, w dniach od 7 — 10 września.

Będzie on posiadał charakter nieco odmienny od zjazdów dotychczasowych. Świąt pracy zatrudniony w przemyśle na Ziemiach Odzyskanych, weźmie w nim bardziej głośniejszy udział. Każda z fabryk, zależnie od liczby pracowników, wyśle odpowiednie delegacje.

Tegoroczny Zjazd Przemysłowy w Szczecinie nie będzie natomiast posiadać tych specyficznych cech politycznych, które ze względu na sytuację ogólną, krajową i międzynarodową musiały cechować zjazdy uprzednie. Szczeciński Zjazd Przemysłu Z. O. będzie więc zjazdem pracy i fachowości.

Na zjazd przybędzie licznie zaproszona prasa, reprezentowana przez dziennikarzy krajowych oraz gości zagranicznych. Spodziewane jest przybycie na Zjazd specjalnych delegacji bratnich państw słowiańskich. Imprezą szczecińską interesują się przede wszystkim Czesi, i to nie tylko o racji ogólnogospodarczych, lecz także ze względu na miejsce zjazdu. Szczecin stanowi bowiem dla naszych sojuszników czeskich ważny punkt handlowy i eksportowy.

Na zjazd przybędzie Minister Przemysłu i Handlu, Hilary Minc, który wygłosi przy okazji wielkie przemówienie.

Światła i cienie naszego kolejnictwa

P K P — główny odbiorca polskiego węgla

Największym krajowym odbiorcą węgla są Polskie Koleje Państwowe. W roku 1945 odebrały one 6,5 miliona ton węgla i 483 000 ton brykietów, podczas gdy w r. 1937 zużyły zaledwie 3,6 miliona ton węgla i 172 000 ton brykietów.

Cyfrы te świadczą o prawie dwukrotnym wzroście zużycia węgla w porównaniu z latami przedwojennymi.

Różne były przyczyny tego zjawiska. Najważniejszą z nich jest zwiększenie siły eksploatacji sieci kolejowej o blisko 25 procent. Ziemia zabużańska miała się koleją słabo rozwiniętą. Ziemia Odzyskana posiadają gęsty i rozczłonkowany system komunikacji kolejowej.

Dalszą przyczyną wzrostu zużycia węgla w P.K.P. było zwiększenie ilości uprawnionych

mach której „zdecyduje się los ostateczny świata”.

Na marginesie powyższych wiadomości, ujawnione są również ciekawe dane o tajemnicach informacyjnej służby Franco w ramach hiszpańskiego generalnego sztabu, która jest kierowana przez pułkownika Ignacio Moyano. Okazuje się, że pod kierownictwem frankistowskiego pułkownika pracują obecnie resztki informacyjnej służby niemieckiej, którym udało się z pomocą organizacji „Tod oder Spanien” przedostać do Hiszpanii. Pracuje tam cała ekipa specjalistów technicznych i ściśle wojskowych. Pracę prowadzi się głównie w kierunku udoskonalenia różnych wynalazków techniczno-wojskowych Trzeciej Rzeszy. Między innymi, wraz ze swoimi niemieckimi kolegami, pracującymi w warunkach konspiracji i pod przybranymi nazwiskami, działają tam jako oficjalni kierownicy, następujący oficerowie hiszpańscy: pułkownik Zea, udekorowany orderem orła niemieckiego I-jej klasy za swe wyczyny w „Błękitnej Dywizji”, Don Jose Baron, pułkownik Corez Carrete, szef II-jej sekcji sztabu itp.

Powyżsi oficerowie wywiadu hiszpańskiego nie od dnia dzisiejszego są znani ze swych przekonań germanofilijskich, gdyż organizowali w swoim czasie przemysł ludzi z Niemiec po przez Pireneje do Hiszpanii. Niektórzy z nich są jednocześnie kierownikami wspomnianej już organizacji „Tod oder Spanien”. Należy zaznaczyć, iż pod pseudonimem Hiszpana — oficera sztabu głównego Gollorata, występuje jeden z wyższych oficerów niemieckich, który w 1945 roku z pomocą gen. Franco ułatwił przedostanie się kapitałów niemieckich do Hiszpanii. Tak przynajmniej twierdzi dobrze poinformowana prasa szwajcarska. Pw.

Zagłówki suną majestatycznie w blasku słońca. Sport żeglarski zdobywa coraz więcej entuzjastów w Polsce.

Tajemnice dna Bałtyku

Polskie prace badawcze i naukowe

Rozmowa z dyr. Morskiego Laboratorium Rybackiego prof. Boguckim

Dyr. prof. Bogucki

Szumia szmaragdowe fale Bałtyku, mriawo uderzając o brzeg. Białą, koronkową pianą jest pokryta srebrzysto-zielonkawa łuna morską... A w zagadkowych i ciemnych jej głębinach kipi życie... Życie dna bałtyckiego jest pełne zagadek, niedostępnych dla istot, nie mogących bezkarnie przebywać w głębinach morza...

PIERWSZE MUZEUM OCEANOGRAFICZNE W POLSCE

Jednak, nie dla wszystkich dna morskie stanowi tajemnicę. O jego zagadkach opowiada prof. Bogucki, dyrektor Morskiego Laboratorium Rybackiego, znajdującego się obecnie w Gdyni.

W dalekim „państwie hazardu”, w maleńkim księstwie Monaco — powstała najdawniejsza placówka badawczej myśli ludzkiej — słynne muzeum oceanograficzne w Monte-Carlo.

Na piaszczystym Helu w roku 1932 została założona polska placówka naukowa, cele i zadania której w pewnym zakresie biegną się z celami muzeum w Monte Carlo. Było to Morskie Laboratorium Rybackie, które w roku 1938 zostało przeniesione z Helu do Gdyni. Kierownikiem i dyrektorem tego laboratorium — został znany naukowiec, badacz tajemnic dna morskiego — prof. Bogucki.

NIEMCY NISZCZĄ ZDOBYCZE NAUKI

W ramach Laboratorium zgromadzono już liczne zbiory, przystąpiono do budowy lewego skrzydła gmachu, gdzie mieścić się ma laboratorium. Ładny ten gmach stoi nad samym morzem, na wybrzeżu gdynskim. Tam właśnie miało powstać muzeum. Ale nadszedł tragiczny, pamiętny wrzesień 1939 roku. Zbiory zostały zniszczone, nie oszczędzono nawet licznych fotografii. „Kulturtraegerzy” spod znaku krematorium w Oświęcimiu i lochów w Majdanku odmawiali Polakom prawa do nauki...

Dzisiaj, w Odrodzonej Polsce Ludowej, Morskie Laboratorium Rybackie powstaje na nowo i przystępuje do gromadzenia niezbędnych zbiorów. Od początku, na nowo... ale muzeum będzie.

CO OPOWIADA PROF. BOGUCKI O BAŁTYKU?

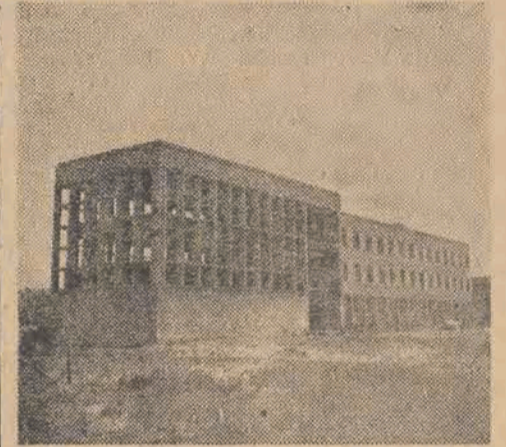
— Fauna naszego Bałtyku — opowiada dyrektor Bogucki — nie jest zbyt bogata, w porównaniu z fauną mórz południowych. Wpływa na to dość niskie zasolenie wody bałtyckiej, w której mogą żyć jedynie ryby określonych gatunków. A więc, w pierwszym rzędzie: dorsz, flądry, śledzie z gatunku tzw. skarlówiacialych, szproty, lososie i węgorze. Stosunkowo rzadko spotyka się foki oraz morsliny.

Największa głębokość Bałtyku sięga 400 metrów. W granicach naszych wód posiadamy dwie głębiny, nie przekraczające stu metrów: głębia gdńska i głębia bornholmska. Prowadzimy szereg badań, związanych z poznaniem charakteru wody morskiej, przy pomocy specjalnych przyrządów oceanograficznych. Do połowu mieszkających w głębinach morskich służą specjalne siatki, zrobione z tzw. jedwabnej gazy młynarskiej. Badania prowadzimy przez cały rok, ale głównie w porze wiosennej-lętnej. Często wyjeżdżamy na pełne morze.

Obecnie w Laboratorium pracuje zespół naukowy, składający się z 10-ciu osób. W skład zespołu wchodzi zoolog, ichtiolog, chemik itp. Laboratorium współpracuje ze wszystkimi biologami w kraju, dla których bramy naszej placówki są zawsze szeroko otwarte.

PRZEMYSŁ A NAUKA

Prócz kierunku biologicznego i ichtiologicznego, dołączono obecnie badania w kierunku technologicznym, najbardziej związanym z życiem praktycznym i przemysłem. Interesuje

Gmach Laboratorium Morskiego w budowie

nas również rozwój rybołówstwa dalekomorskiego, opartego nie o sporadyczne wypadki lecz o naukowo - racjonalne podstawy. Na marginesie dalszej przyszłości myślimy poważnie o Instytucie badawczo - wytwórczym ściśle związanym z przemysłem konserwowym, a przez to i naszym eksportem oraz gospodarką w ogóle. Nigdy nie byliśmy i nie jesteśmy abstrakcyjną placówką czystej nauki. Jesteśmy ściśle związani z życiem praktycznym, zwłaszcza w zakresie zagadnień ekonomiczno - gospodarczych. Laboratorium nasze jest obecnie jedyną placówką podobnego typu w kraju.

Zadaniem najmlodszych, ale pomyślnie rozwijającego się działu technologicznego jest szukanie nowych metod konserwowania produktów rybnych, aby nic w przemyśle nie stało na marnie. Badania idą w kierunku suszenia i solenia ryb. Wyniki są podawane czynnikom przemysłowym, z którymi jesteśmy w stałym kontakcie.

PRZETWORY Z RYBICH SKÓR

Ż Jednocześnie prowadzimy intensywne badania nad opracowaniem metod garbowania skór niektórych gatunków ryb płaskich. Mamy już własny warsztat garbarski. Osiągnęliśmy w tym zakresie bardzo pomyślne wyniki, znane już czynnikom przemysłowym.

Z rybich skór, przede wszystkim zaś ze skór ry dorsza, powstają ładne wyroby galanterijne, jak np. torby, rękawiczki, pantofle damskie. Rybia skóra jest mocna i bardzo ładna. Przypomina z lekka węzową, lecz jest bez porównania tańsza.

POTRZEBNE SĄ KADRY FACHOWCÓW

Morze jest naszym bogactwem — z naciskiem mówi prof. Bogucki — za mało jest tylko powtarzać, mówić i pisać o tym. Aby morze naprawdę było tym bogactwem — należy umieć go wykorzystywać. A tu są potrzebni fachowcy, obeznani ze wszystkimi jego tajemnicami.

Musimy być narodem morskim. Do tego nas upoważnia nie tylko tradycja historyczna i fakt posiadania ponad 700 km granicy morskiej, ale i moment polityczno - ekonomiczny. Aby być takim narodem potrzebni są fachowcy, od góry do dołu, od rybaka do naukowca-badacza. Mamy zbyt szczupłe kadry fachowców. Jedyną placówką w kraju, kształcąca w tym kierunku, jest nasze Laboratorium. Czynniki rządowe, społeczne i przemysłowe muszą sobie uświadomić, iż zagadnienie tworzenia kadr zawodowców morskich z różnych dziedzin powinno być otoczone pieczołowitą opieką i stać się jednym z naczelnych zadań. Bo to jest przyszłość naszego morza i przyszłość naszego bogactwa. Pow.

